

РЕШЕНИЕ

№ 2781

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4155** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. Д., гражданин на А., подадена чрез адв.В. А. Г., срещу Решение от 07.04.2021г. на директора на Дирекция „Информационно и административно обслужване“ - Община-В., с което се отказва поисканото със заявление №А./11.03.2021г. признаване и отразяване в електронен личен регистрационен картон, респ. актовете за гражданско състояние на Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А., с което решение правата на Н. Е. Д. спрямо малолетните деца Г. Т. Д. и С. Т. Д. са ограничени, като са предоставени за самостоятелно упражняване от бащата Т. Д.. Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при неправилно тълкуване на диспозитива на решението на австрийския съд, неправилно прилагане на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила; като не са налице и основанията за отказ за признаване на решението на австрийския съд по чл.39 от Регламент /ЕС/ 2019/1111, съответно по чл.23 от Регламент 2201/2003г.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Г. и в представени от нея писмени бележки, поддържа жалбата на заявените основания и претендира направените по делото разности.

Ответникът – директора на Дирекция „Информационно и административно обслужване-Община-В., р.пр., не се представлява в съд.з. В представено по делото писмено становище от юриск.Ц. се оспорва жалбата като недопустима, алтернативно -

неоснователна. Прави се възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Н. Е. Д., в съд.з. чрез адв.Н. оспорва жалбата. Претендира за направените съдебни разноски.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становищата на страните и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От доказателствата по делото се установява, а и не се спори, че с Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А., родителските права по отглеждането на малолетните деца: Г. Д., [дата на раждане] , и С. Д., [дата на раждане] се предоставят за самостоятелно упражняване временно само на бащата Т. Д., [дата на раждане] Решението е снабдено с удостоверение за изпълняемост съобразно Регламент ЕО №2201/2003г.

Безспорно е установено по делото, че майката и децата имат българско гражданство.

Със заявление №А./11.03.2021г. Т. Д. е поискал от Община-В. признаване и отразяване в електронен личен регистрационен картон, респ. актовете за гражданско състояние ограниченията относно родителските права на майката Н. Е. Д., постановени с Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А..

С оспореното решение от 07.04.2021г. на директора на Дирекция „Информационно и административно обслужване“ - Община-В., се отказва поисканото със заявление №А./11.03.2021г. признаване и отразяване в електронен личен регистрационен картон, респ. актовете за гражданско състояние на Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А., с което родителските права спрямо малолетните деца Г. Т. Д. и С. Т. Д. са предоставени за самостоятелно упражняване от бащата Т. Д.. Административният акт е мотивиран с липса на изричен диспозитив в съдебното решение , постановяващ ограничаване на родителските права на майката Н. Е. Д., поради окето е прието, че не са налице подлежащи на вписване обстоятелства по Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. Прието е и че не са налице пердпоставките по чл.39 от Регламент /ЕС/ 2019/1111, тъй като от мотивите на решението липсват данни за наличие на поведение от страна на майката, което да представлява опасност за личността, здравето, възпитанието на децата, като решението е постановено и без реалното участие на майката в процеса.

Жалбата срещу изпратеното на 07.04.2021г. решение е депозирана на 20.04.2021г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок от лице с правен интерес да оспорва отказа за извършване на исканото действие по см. на чл. 21, ал. 4 от АПК. По съществуто ѝ, съдът взе предвид следното:

Със заявление №А./11.03.2021г. Т. Д. е поискал от Община-В. признаване и отразяване в електронните лични регистрационни картони, респ. актовете за гражданско състояние на Н. Е. Д., Г. Т. Д. и С. Т. Д. ограниченията относно родителските права на майката Н. Е. Д., постановени с Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А..

Обжалваният отказ на директора на Дирекция „Информационно и

административно обслужване-Община-В. по горното заявление е издаден в писмена форма и съдържа изискуемите от закона реквизити, в него са изложени фактически и правни основания за постановяването му, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същият е издаден от материално и териториално компетентен орган. По прилагането на материалния закон, съдът съобрази следното:

Р. на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние представляват част от националната система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България - Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/, поддържана на национално, областно и общинско ниво, като общинските администрации въвеждат и поддържат данните за гражданската регистрация на физическите лица в Локална база данни "Население", съставят актове по гражданско състояние и електронните им еквиваленти – чл. 102, ал. 1, т. 3 от ЗГР. Нормата на чл. 105, ал. 2, изр. 1-во от ЗГР предвижда, че данните се въвеждат еднократно по място на възникване на събитието или по място на изменението. В съответствие със ЗГР кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на територията на общината /чл. 4, ал. 3 от ЗГР/, като актовете за гражданско състояние се съставят от длъжностното лице по гражданското състояние в общината или кметството, на чиято територия са станали събитията. Кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските наместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация /чл. 35, ал. 1 и ал. 3 от ЗГР/.

От анализа на тези законови разпоредби се налага изводът, че задължението за попълване и поддържане на регистрите на населението, от които да се черпи информация, е възложено на администрацията на общината, която се ръководи от кмета на общината. Именно кметът на общината е административният орган, постановяващ индивидуални административни актове по реда на ЗГР. Тази материална компетентност може да бъде делегирана на длъжностни лица от общинската администрация. С оглед изложеното съдът намира, че процесният изричен отказ е постановен от компетентен орган – директора на Дирекция „Информационно и административно обслужване-Община-В., на когото са възложени такива функции със заповед № Д-00455/31.03.2021г. на кмета на Община-В..

Гражданската регистрация включва съвкупност от данни за едно лице, които го отличават от другите лица в обществото и в семейството му в качеството на носител на субективни права, като име, гражданство, семейно положение, родство, постоянен адрес и други. Условието и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България /РБ/ се уреждат със Закон за гражданската регистрация. Гражданската регистрация на физическите лица в РБ се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и в данните в други актове, посочени в закона. При гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които: 1. определят тяхната самоличност; 2. определят родствените връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен; 3. отразяват постоянния и настоящия адрес; 4. отразяват семейното положение; 5. показват наличието на правни ограничения.

Р. на населението се поддържа в електронен вид и се състои от електронните лични регистрационни картони на всички физически лица български граждани, чужденци, получили разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в РБ и чужденци, получили статут на бежанец или хуманитарен статут, или на които е предоставено убежище в РБ. В кметства и населени места, в които няма техническо обезпечаване за преминаване към електронен регистър на населението, се поддържа регистър на българските граждани, който се състои от всички лични регистрационни картони на живите лица с постоянен адрес в това кметство. Електронният личен регистрационен картон на лица, които при раждането си получават българско гражданство, се създава в общинската администрация, където е съставен актът за раждане на лицето /чл. 78 от Наредбата/.

Електронният личен регистрационен картон съдържа данни за: име, псевдоним, пол, единен граждански номер, дата и място на раждане, акт за раждане, постоянен адрес, настоящ адрес, семейно положение, акт за сключен брак – номер, дата, място на съставяне, дата и държава на сключване на брака, ако не е сключен в РБ, и други данни, вкл. вида на правни ограничения /чл. 25, т. 21 от ЗГР/.

В електронния личен регистрационен картон се съдържат данни за вида на правното ограничение (ако лицето има такова), което може да бъде пълно запрещение, ограничено запрещение, лишен от родителски права, ограничени родителски права. Данните за правни ограничения се поддържат чрез обработване на актуализационен документ "Съобщение за правни ограничения". Актуализационният документ се обработва от длъжностното лице в общинската администрация по постоянен адрес на лицето.

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗГР данните в електронния личен регистрационен картон се актуализират от общинската администрация въз основа на един от следните документи: 1. актовете за гражданско състояние или електронните им еквиваленти; 2. заявление за постоянен адрес и адресна карта за настоящ адрес; 3. удостоверение за промяна на гражданство; 4. съдебно решение; 5. други удостоверителни документи, касаещи гражданското състояние.

От изложеното следва, че за да бъде актуализирано правното положение чрез актуализиране на „правни ограничения“ в личен регистрационен картон на Н. Д., както е поискано със заявление №А./11.03.2021г. и отказано с оспореният отказ на Община-В., е необходимо съдебно решение, с което да се налага такова правно ограничение. Такова решение по административната преписка не е представено. В приложеното по делото Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А., липсва диспозитив, съгласно който Н. Е. Д. е лишена от родителски права. С решението на РС Халайн единствено се предоставя временно упражняването на родителските права на бащата. Ето защо настоящият съдебен състав приема, че правилно административният орган е отклонил искането да бъде вписано правно ограничение в ЕЛРК относно ограничаване на родителските права на майката.

Националното законодателство предвижда две форми на отнемане на родителски права – ограничаване на родителски права, при което съдът може да вземе мерки: да отнеме някои от родителските права или да постави условия за упражняването им; да промени местоживеенето на детето и др., съответно – пълно лишаване от родителски права. Също така, отнемането на родителски права е различна правна фигура от предоставянето на упражняването на родителските права на другия родител. Според българското законодателство лишаването/ограничаването

на родителски права и предоставянето на упражняването им на другия родител са два различни правни института. С решението на Район съд на [населено място], А., е предоставено упражняването на родителските права на бащата - временно. С него обаче не е постановено лишаването /пълно или ограничено/ от такива на майката Н. Е. Д..

Съгласно чл. 27, ал. 1 от ЗГР данните в електронния личен регистрационен картон се актуализират от общинската администрация въз основа на един от следните документи, вкл. съдебно решение /т. 4/. Според чл. 100, ал. 1 и 2 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация в електронния личен регистрационен картон се съдържат данни за вида на правното ограничение (ако лицето има такова), който може да бъде пълно запрещение, ограничено запрещение, лишен от родителски права, ограничени родителски права. Данните за правни ограничения се поддържат чрез обработване на актуализационен документ "Съобщение за правни ограничения".

Длъжностното лице по гражданското състояние действа в условията на обвързана компетентност съобразно представените му документи /"Съобщение за правни ограничения"/. В случая в решението на РС Халайн, е посочено, че упражняването на родителските права се предоставя на бащата, но липсва диспозитив за лишаване или ограничаване на тези права на майката. Административният орган не разполага с правомощия да тълкува съдебното решение, респ. да съотнесе тези задължения, с оглед на техния характер и обем, към конкретен вид правно ограничение. При липса на изрично произнасяне от съд за лишаване/ограничаване на родителски права, длъжностното лице не следва да актуализира данните в ЕЛРК чрез вписване на правно ограничение, още по-малко да преценява какъв вид правно ограничение да се впише – пълно или ограничено.

Също така, обстоятелството, че с Решение №30s 169 р-4 на Район съд на [населено място], А., е снабдено с удостоверение за изпълняемост съобразно Регламент ЕО №2201/2003г., не води до извода, че родителските права на Н. Е. Д. са ограничени или тя е напълно лишена от тях.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че обжалваният акт е законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.2 и ал.3 АПК жалбоподателят ще следва да заплати на ответника по жалбата юрисконсултско възнаграждение в размер н 120лв., а на заинтересованата страна – адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Д., гражданин на А., срещу решение от 07.04.2021г. на директора на Дирекция „Информационно и административно обслужване“ - Община-В. по заявление №А./11.03.2021г.

ОСЪЖДА Т. Д., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], А., да заплати на Н. Е. Д. съдебни разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА Т. Д., гражданин на А., [дата на раждане] в [населено място], А., да

заплати на Община-върна съдебни разноси в размер на 120 /сто и двадесет/лева.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в
14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: